

[Pradžia](#) > ... > [Šeimos Teisė Ir Paveldėjimas](#) > [Paveldėjimas](#) > [Teisių In Rem Pritaikymas](#) > [France](#)

Teisių in rem pritaikymas

Turinį pateikė

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Kokios teisės in rem galėtų kilti iš paveldėjimo pagal šios valstybės narės teisę?

Pagal Prancūzijos teisę „fizinė užtikrinimo priemonė yra įstatyminė, teisminė arba sutartinė priemonė, priklausomai nuo to, ar ji suteikiama pagal įstatymą, remiantis pretenzijos statusu, pagal prevencinį sprendimą ar pagal susitarimą. Ši priemonė priklauso nuo turto rūšies (kilnojamasis arba nekilnojamasis turtas). Ji yra bendro pobūdžio, kai yra susijusi su kilnojamuoju ir nekilnojamuoju turtu arba vien kilnojamuoju turtu arba vien nekilnojamuoju turtu. Ji yra specifinė, kai yra susijusi tik su nurodytu arba nurodytinu kilnojamuoju arba nekilnojamuoju turtu.“ (Civilinio kodekso 2324 straipsnis).

Iš esmės užtikrinimo teisės išlieka mirus vienai iš suvaržymo šalių, perduodant mirusiojo turtą ir įsipareigojimus jo įpėdiniams. Viso turto perdavimas po mirties yra susijęs su visomis užtikrinimo teisėmis – tiek sutartinėmis, tiek teisinėmis, tiek teisminėmis.

Taigi pats paveldėjimas nesukuria naujų daiktinių teisių į kilnojamąjį turtą, o esamos daiktinės teisės perduodamos įpėdiniui perleidžiant turtą.

Pagal Civilinio kodekso 2329 straipsnį daiktinės teisės į kilnojamąjį turtą, kuris gali būti paveldimas, yra:

1. kilnojamojo turto pirmumo teisės;
2. materialiojo kilnojamojo turto įkeitimas;
3. nematerialiojo kilnojamojo turto įkeitimas;
4. nuosavybės kaip užtikrinimo priemonės išlaikymas arba perdavimas.

Be to, daiktinės teisės į nekilnojamąjį turtą, kurios gali būti perduotos arba įgytos dėl mirties, yra šios:

- teisė į nuosavybę ir jos sudėtinės teisės;
- naudojimo arba gyvenimo būste teisė;
- užstatymo teisė;
- servitutas;
- ilgalaikė nuoma.

Nekilnojamojo turto užtikrinimo teisės, pvz., pirmumo teisė, įkeitimo teisė ir hipoteka (Civilinio kodekso 2375 straipsnis), taip pat gali būti perduotos arba suteiktos sprendžiant paveldėjimo klausimus. Paveldėtojai nekilnojamąjį turtą perima su jam taikomomis užtikrinimo teisėmis.

2 Ar šios teisės in rem įregistruojamos teisių į nekilnojamąjį ar kilnojamąjį

turtą registre ir, jei taip, ar toks įregistravimas privalomas? Kuriame registre (-uose) jos įregistruojamos ir kokie yra įregistravimo reikalavimai ir tvarka?

Pagal teisę, reglamentuojančią daiktines teises į kilnojamąjį turtą, suvaržymas siejamas su turtu, todėl vienos iš suvaržymo šalių mirtis nereiškia, kad teisės išnyksta.

Tačiau suvaržymas yra viešas ir įregistruotas registre, kad jį būtų galima visuotinai vykdyti. Skolininko arba savininko įpėdiniai turi kreiptis į kompetentingą registratorių dėl oficialaus pakeitimo, kad naujo teisių turėtojo vardas ir pavardė būtų įtraukti į kilnojamojo turto ir kitų susijusių sandorių registrą.

Pagal Prancūzijos teisę įpėdiniui leidžiama atlikti šį pakeitimą taikant Prekybos kodekso R. 521–16 straipsnį: *Jeigu prašymas dėl pakeitimo susijęs su Prekybos kodekso R. 521–6 straipsnio 2, 3 ir 4 punktuose nurodyta informacija, susijusia su skolininku arba turto savininku, kai jis nėra skolininkas, registratorius įrašą pakeičia ta informacija. Su kilnojamuoju turtu susijusių išperkamosios nuomos sandorių atveju pakeičiama tik su skolininku susijusi informacija. Kitais atvejais registratorius taisomąją informaciją įveda prie pirminio įrašo ir nurodo įvedimo datą.*

Turi būti pateikti patvirtinamieji dokumentai, leidžiantys naujam teisių turėtojui įrodyti, kad jis yra buvusio skolininko arba savininko teisių įpėdinis.

Bet koks daiktinių teisių į nekilnojamąjį turtą perdavimas ar atsiradimas mirties atveju turi būti patvirtintas notaro pažyma, kurioje nurodoma, ar paveldėtojai arba testamentinės išskirtinės gavėjai su tuo sutiko, ir prireikus nurodoma tokio sutikimo tvarka pagal 1955 m. sausio 4 d. Dekreto Nr. 55–22 29 straipsnį.

Tokios daiktinės teisės į nekilnojamąjį turtą, perduotos arba įgytos mirties atveju, registruojamos žemės kadastrė, jeigu jos atsiranda dėl:

- netestamentinio paveldėjimo, susijusio tik su nuosavybės perdavimu arba uzufrukto sukūrimu;
- testamentinio paveldėjimo, kuriuo suteikiama bet kokia daiktinė teisė į nekilnojamąjį turtą (servitutas, naudojimo teisė ir gyvenimo būste teisė).

Žemutinio Reino, Aukštutinio Reino ir Mozelio departamentuose šį įrašą dėl istorinių priežasčių daro žemės kadastro teisėjas žemės kadastrė (1924 m. sausio 1 d. įstatymas). Majote nuo 2008 m. sausio 1 d. reikalaujama įregistruoti visus pastatus nekilnojamojo turto apsaugos departamento tvarkomame žemės kadastrė, taip pat registruoti visus teisių perleidimus ir teises į šiuos pastatus (Civilinio kodekso 2509 straipsnis).

Likusioje Prancūzijos dalyje registracija atliekama nekilnojamojo turto registre, kuriame centralizuojama informacija ir kuri apima asmens bylas ir pastatų įrašus. Šį registrą administruoja žemės registro tarnybos.

Pagal 1955 m. sausio 4 d. Dekreto Nr. 55–22 28 straipsnio 3 dalį privaloma skelbti notaro pažymą, išduotas siekiant patvirtinti daiktinių teisių į nekilnojamąjį turtą perdavimą arba nustatymą mirties atveju.

1955 m. spalio 14 d. nutarimo 69 straipsnio 6 dalimi notaro pažyma privaloma:

- dėl pergyvenusiam sutuoktiniui pagal Civilinio kodekso 767 straipsnį suteikto teisinio uzufrukto;
- perduodant daiktines teises į nekilnojamąjį turtą, kurios atsiranda sutuoktiniams pagal vedybų sutartį arba santuokos metu dovanojant turtą maitintojo netekusiam asmeniui;

pagal Civilinio kodekso 1520 ir paskesnius straipsnius suteikiant daiktines teises į nekilnojamąjį turtą pergyvenusiam sutuoktiniui vadovaujantis vedybų sutartimi, pagal kurią kiekvienam iš jų skiriamos nevienodos bendro turto dalys.

Pagal 1955 m. sausio 4 d. Dekreto Nr. 55–22 33 straipsnį formalumo įvykdymo terminas yra keturi mėnesiai nuo kreipimosi į notarą. Paveldėtojai gali būti laikomais atsakingais pagal šio dekreto 30–4 straipsnio pirmą pastraipą, jeigu į notarą kreipiamasi praėjus daugiau kaip šešiems mėnesiams po mirties, arba, jeigu vėlesnis įvykis pakeičia paveldėjimo tvarką, palikimą arba teisę priimti palikimą arba jo atsisakyti, – praėjus daugiau kaip šešiems mėnesiams nuo šio įvykio.

Aktą parengęs notaras turi jį deponuoti žemės kadastro tarnyboms.

Aktas įtraukiamas į skelbimų, susijusių su steigimo aktais, deklaratyviais aktais arba teisių perdavimo aktais, registrą.

3 Kokios pasekmės yra siejamos su teisių in rem įregistravimu?

Registracija reiškia, kad nuosavybės teisės paveldėtojas laikomas teisėtu jos turėtoju, jis turi teisę ją disponuoti ir jam, kaip ir pirmesniam jos turėtoji, suteikiama tokia pati apsauga nuo bet kurio kito galimo paveldėtojo, kuris savo teisių nėra įregistravęs.

Pagal Prancūzijos bendrąją teisę turto registravimas leidžia informuoti trečiuosius asmenis pagal Civilinio kodekso 2449 straipsnyje įtvirtintą laisvos prieigos prie nekilnojamojo turto registro principą ir spręsti ginčus dėl daiktinių teisių į nekilnojamąjį turtą. Ji nesukuria daiktinės teisės į nekilnojamąjį turtą ir yra tik būtina sąlyga, kad šie aktai būtų vykdytini trečiųjų asmenų atžvilgiu.

Jei daiktinės teisės į nekilnojamąjį turtą perdavimas arba sudarymas neregistruojamas po mirties, vykdomumas trečiųjų asmenų atžvilgiu nenukenčia, išskyrus atskirų testamentinių išskirtinių gavėjus, kitaip nei aktų ar sprendimų, susijusių su daiktinių teisių perdavimu arba sudarymu *inter vivos* atveju.

Nevykdomo sankcija negali būti taikoma, nes laikoma, kad visų teisių paveldėtojai arba dalies teisių paveldėtojai perima palikėjo teises. Todėl tretieji asmenys negali manyti, kad palikėjas vis dar yra teisių turėtojas ir jiems nėra pagrindo nežinoti apie teisių perdavimą arba sudarymą. Elzaso ir Mozelio regionuose teisių registravimo poveikis panašus į nurodytąjį įprastinėje Prancūzijos teisėje, tačiau verta atkreipti dėmesį į kai kurias specifinius dalykus, visų pirma:

- registruojami ne aktai, o teisės;
- teisių registravimo tikslas yra vykdytinumas trečiųjų asmenų atžvilgiu (1924 m. birželio 1 d. įstatymo 38 straipsnis);
- paskelbtoms teisėms, kurias patikrina žemės kadastro teisėjas, taikoma tikslumo prezumpcija. Taigi įrodinėjimo pareiga tenka asmeniui, ginčijančiam paskelbtas teises.

Mažote, įregistravus pastatą žemės registre, parengiamas nuosavybės dokumentas, patvirtinantis savininko statusą. Daiktinių teisių į nekilnojamąjį turtą įregistravimas reiškia, kad jos tampa vykdytinos trečiųjų asmenų atžvilgiu.

Šios taisyklės įtvirtintos teisės aktuose.

4 Ar yra nustatytos specialios taisyklės ir tvarka, skirtos teisės in rem, į kurią asmuo turi teisę pagal paveldėjimui taikytiną teisę, pritaikymui, jeigu valstybės narės, kurioje remiamasi teise, teisėje tokia teisė in rem nėra žinoma?

Pagal Prancūzijos teisę nėra jokių konkrečių taisyklių ar tvarkos dėl nežinomos daiktinės teisės pritaikymo.

 Paskutinis naujinimas: 05/11/2025

Šio puslapio turinį nacionaline kalba tvarko atitinkamos Europos teisminio tinklo kontaktinės įstaigos. Vertimus atliko Europos Komisijos tarnyba. Į kompetentingos nacionalinės institucijos originale įvestus pakeitimus vertimuose gali būti neatsižvelgta. Nei Europos teisminis tinklas, nei Europos Komisija nepriima atsakomybės ar įsipareigojimų dėl šiame dokumente pateiktos arba nurodytos informacijos arba duomenų. Daugiau informacijos apie už šį puslapį atsakingos valstybės narės autorių teisių taisykles rasite puslapyje „Teisinė informacija“.